

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

Anno Secundo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

1722.
Preces Canonicorum, & Causa presentis Declarationis.

Ordinis a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari, verum quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primo dictas Ecclesias, tametsi illæ Congregationi Lateranen. aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eo quia ipsi Exponentes jurisdictioni ordinariorum locorum subjacent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune provide- re, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquis præpositorum, Consilio, Ecclesias primodiçtas in prædictis Diocesis existentibus Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. hujusmodi fruuntur, & gaudent, revera frui, & gaudere, auctoritate Apostolica tenore presentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Declaratio præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Maji MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Committitur Nuncio Neapolis executio Constitutionis Clem. XI. de reunione Cœnobiorum S. Lucie de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observant. Discalc. Hispaniæ,

Laudata Constitutio ed. fuit 1712. Dec. 23. P. 13. sed alia Dismembrationis extat Const. ed. 1702. Sep. 15. P. 2. Et Bened. XIII. Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. agitur de erectione Cœnobii in Provincia Valentia.

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tessalonicensi. Nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapolis Nuncio.

Dat. 22. Junii 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Clem. XI. dismembrata fuere præd. Cœnobia & unita Provinciæ Castellæ.

Alias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum accepto, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti fratres habitatione, & rerum communione conjuncti animis, & contrariis studiis non disiderent, ac proinde expediebat eos ab invices segregari; Idem Clemens Prædecessor Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventum Sanctæ Lucie de Monte nuncupatum Civitatis Neapolis, & Hospitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diocesis ab eadem Provinciæ perpetuo separavit, & dis-

membravit; illaque in separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexit, & incorporavit, volens, & ordinans, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundo dictæ Provinciæ pro tempore existenti subiecti essent, habitarent, & collocarentur; alii vero primo dictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem primodiçta Provinciæ octo hujusmodi Conventus constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subiaceret, & alias prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditis Literis, quarum tenorem presentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Et successive memorato Clementi Prædecessori exposito, quod ob bellorum motus tunc exortos, interdictumque commercium, & communicationem inter Castellæ, & Neapolis Regna, Conventus Sanctæ Lucie de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religiosi in eisdem degentes a Ministris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant; & valde dubitandum erat, quod cessantibus etiam bellis propter magnam dictorum Regnorum ad invicem distantiam non raro sine debita visitatione; & correctione remanere poterant, cum magno Ecclesiasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento; idem Clemens Prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc suis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super præsentia reunione Fratrum Discalceatorum Hispanorum Sancti Petri de Alcantara Ordinis hujusmodi Conventus Sanctæ Lucie de Monte, & alterius Conventus Sanctæ Mariæ de Portici cum aliis fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejusdem Ordinis, & Instituti deputavit, quæ quidem Congregatio die 27. Augusti 1711. coadunata per suum Decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi Prædecessori pro deputatione alterius Religiosi gravis in Commissarium, & Visitatorem Apostolicum ad ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum Conventuum Nationis Hispanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quam aliorum Conventuum fratrum Italicorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejusdem Instituti, cum facultate, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italicos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos eorundem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ, & cum aliis facultatibus necessariis, & opportunis; Literis suis minime obstantibus aliisque quibusvis Indultis, seu Ordinationibus etiam Apostolicis in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, atque ejusdem Ordinis, & alias prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque subinde, nempe die 5. Mensis Septembris subsequentis per tunc existentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmissis dicto Clementi Prædecessori relatione illius sententiam benigne approbavit, & desuper Literas Apostolicas in forma Brevis expediti mandavit. Verum ex

Sed postea ab eodem Clemente statutum fuit, ut Religiosi tam Hispani, quam Itali promiscue morarentur in omnibus Cœnobiiis Provinciæ.

Imò unita iterum fuere præd. Cœnobia Provinciæ Neapolitanæ.

rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædecessor per quasdam suas desuper pariter in eadem forma Brevis die 23. Septembris 1712. de prædictæ Congregationis consilio, ac etiam Motu proprio Literas suas prædictas revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Lucie de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a secundo d. Provincia perpetuo pariter separavit, & dismembravit, illaque sic separata, & dismembratio primodiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in pristinum, & eum in quo antequam primodiæ suæ Literæ emanassent quovis modo erant, statum, restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac tam illa, quam omnes alios Conventus ejusdem primo dictæ Provinciæ S. Petri Alcantara unico Ministro Provinciali, qui Commissario Generali familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subiectus esset, subiecit, & alias, prout in secundo dictis Clementis Prædecessoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inserto per quasdam Nostras die 20. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas Literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc est, quod Nos in præmissis opportune pro cura Nostra pastoralis providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium consilio, ac etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, eidem Fraternitati Tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente Prædecessore in secundo dictis suis Literis demandatæ, & a Nobis approbatæ, ut præfertur, cæterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicujus Religiosi pro Commissario Visitatore) auctoritate Nostra Apostolica procedas, cum facultate scilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos Conventuum hujusmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum Religiosis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ. In electionibus vero Prælatorum, dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum eadem auctoritate servari mandes. Nos enim ad præmissa quascumque necessarias, & opportunas facultates Tibi harum serie tribuimus, & impartimur.

Commissio
exequendi
præd. novam
Clementis
ordinationem.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes ipsas præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentem emanarint adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudinis paribus concessio, vel emanato,

quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea, quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria prædictis Clementis Prædecessoris, & Nostris Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hospitii, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur ampliatio numeri Magistrorum pro Provincia Aprutina Fratrum Prædicatorum.

XXVI.

Inn. XII. Const. ed. 1695. Sept. 22., P. 5. *reductus fuit numerus Magistrorum, ac Graduatorum.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Julii 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Graduatii Provinciæ Aprutinae Ordinis Prædicatorum, quod anno 1612. in eadem Provincia numerus duodenarius Magistrorum in Sacra Theologia præfixus a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro per quasdam suas literas Apostolicas confirmatus fuit, & subinde post unius seculi, & amplius spatium cum eadem Provincia agnovisset numerum quindenarium Magistrorum hujusmodi usque ad quindenarium tum ob prædictam Provinciam Religiosis virtute præditis, studiisque formalibus auctam, quam ob illius majus bonum, ac utilitatem ampliari

Causæ ampliandi numerum 12. ad 15.

opus

opus esse, ipsi exponentes in Novissimo Capitulo Provinciali, quod anno proxime præterito die 11. Maji in Conventu Sancti Severi Majoris Neapolitan. dicti Ordinis celebratum fuit, institerunt, ut præfata ampliacionis supra ejusmodi præfixum duodenarium numerum peticio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam, & justissimam a Capitulo Generali memorati Ordinis in Alma Urbe nostra die 11. Junii ejusdem Anni habito recognosci, & approbari obtinuerunt.

Preces Graduatorum Provincie.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quo firmius subsistant, Apostolica Confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eidem Cardinalibus facta, præfata ampliacionem præfixionis numeri duodecim Magistrorum in prædicta Provincia usque ad numerum quindenniorum a pleno Capitulo Generali Ordinis hujusmodi nuper celebrato decretam, ut præfertur pro arbitrio, & conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia Magistri Generalis Ordinis prædicti auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd. ampliacionis.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincie, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanserunt ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri anno secundo.

Confirmantur quædam Statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in Indiis Occident. cum nonnullis declarationibus.

XXVII.

Ab Innoc. XII. Const. ed. 1700., Jun. 21., P. 9. confirmata fuere Constitutiones.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1722. Au. 2.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater Major Congregationis Charitatis sub titulo Sancti Hippolyti in Civitate Mexican., aliisque partibus Indiarum Occidentium, in Religionem erectæ, tam suo, quam Diffinitorii ipsius Congregationis nomine, quod alias postquam felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster dictam Congregationem in Religionem erexerat, illius Constitutiones toto illarum tenore inserto per quasdam suas Literas desuper in simili forma Brevis die 21. Junii 1700. expeditas ad supplicationem dilecti pariter filii Joannis de Cabrera tunc temporis ejusdem Congregationis Procuratoris Generalis sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit, & alias prout in prædictis Innocentii Prædecessoris Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum quia experientia compertum fuit, prædictas Constitutiones, seu earum aliquas paci, & bono Regimini Congregationis hujusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam nova additione indigere, idem Frater Major una cum eodem Diffinitorio pro prospero statu, ac felici gubernio memoratæ Congregationis Decreta, seu statuta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ab Inn. XII. erecta fuit d. Congregatio in Religionem, & ejus Constitutiones approbatæ.

Causæ præsentium statutorum.

Primo. Quod in posterum Officium Fratris Majoris Generalis, & Officia quatuor ejusdem Consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen, quod in fine primi Triennii tam Generalis, quam Consiliarii teneantur eligere Fratres Majores Locales, & reliquos Officiales Religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro majori augmento Instituti: Attento quod cum idem Generalis teneatur visitare omnes Domus fundatas, & alias, quæ dictum in Regione tam vasta fundantur, expertus fuit, quod in spatio solius triennii, quo durabat Generalatus Officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum præjudicium Congregationis.

Generalis & Consiliarii sint sexenniales, & reliqui Officiales trienniales.

Secundo. Quod reformetur modus prædicandus circa electionem fratris Majoris Generalis, dum in præfatis Constitutionibus mandatur, quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere, & legere sciant, & quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; hæc enim restrictiva ad viginti antiquiores in Professione, peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii, & Domini absoluti vocis activæ, & passivæ, occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, & inter se diviserunt præminentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit in posterum statuendum, quod in locum præfatorum viginti antiquiorum in Professione, subrogentur alii vi-

Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis.

ginti habiliores, & capaciores in Religione, se-
ligendi ex illis, qui exercuerunt Officia Gene-
ralis, & Consiliariorum, necnon ex fratribus
Majoribus Localibus ex antiquiore Sacerdote,
ac Novitorum Magistris, ac Procuratore Gene-
rali, & quatenus ex his non possit expleri nu-
merus viginti, compleatur ex Magistris in Chi-
rurgia antiquioribus in professione, qui sic selecti
de sexennio in sexennium eligant Generalem in
Capitulo Generali convocato.

Quomodo,
& qui seli-
gendi ad re-
liqua Officia.

Tertio. Quod inviolabiliter observetur Consti-
tutio, in qua mandatur, quod Frater Major Ge-
neralis noviter electus, insimul cum ejus Consilia-
riis debeant providere alia Officia Religionis in
Personis zelantibus Institutum, & quod tam in
hoc, quam in reliquis aliis actibus prefati Consilia-
rii habeant votum consultivum, ac decisivum æqua-
le cum Generali, & quod in omnibus stetur majori
parti suffragiorum. Ulterius vero declaratur
predictos Consiliarios non posse in se ipsis appli-
care nominationem ad dicta Officia, prout usque
ad presens applicarunt, eos in posterum inhabili-
tando ad ea posse consequi, faciendum, quod de-
beant esse contenti solo Officio Consiliariorum,
quousque illo fungantur.

Sacerdotes
privantur vo-
ce passiva.

Quarto. Cum principalis scopus Religionis sit
attendere Operibus Misericordiae Corporalibus
versus Pauperes infirmos convalescentes, mente
captos, aliosque egenos, quod exercitium solum
competit Laicis, ideo in Constitutionibus privan-
tury voce passiva Sacerdotes, & hoc iterum
confirmari debet cum ulteriori explicatione, quod
censeantur etiam privati voce passiva illi Sacerdo-
tes, qui promoti fuere antequam Congregatio eri-
geretur in Religionem.

Generalis
sibi eligat
Domum.

Quinto. Quod reformetur dispositio, quæ man-
dat Fratrem Majorem Generalem cum suis Consilia-
riis debere habitare in Conventu Sancti Hip-
polyti sito extra mœnia Civitatis Mexicanae, stan-
te quod, cum dictus Conventus plurimum dif-
fret a dicta Civitate, in eaque, & illius Tri-
bunalibus quasi continuo debeant Generalis, &
Consilarii predicti esse presentes ob tractanda
negotia Religionis, cum summo eorum incom-
modo, & plerumque cum præjudicio Religionis,
quia non valent horis debitis interesse; ideo
permittitur in posterum Generali eligere habita-
tionem in illa Domo, vel Civitate, quam ma-
gis congruam reputaverit pro reparandis necessita-
tibus, quæ de tempore in tempore imminebunt
Religioni, durante Officio sui Generalatus.

Generalis
confirmet
electiones
Provincia-
lium, & Pro-
vincias visi-
tet.

Sexto. Quod spectet, ac pertineat ad Fra-
trem Majorem Generalem approbare, & confir-
mare electiones Provincialium, qui eligentur
in quacumque Provincia, ad quam Religio propa-
garetur; Et quod prefatus Generalis teneatur
de triennio in triennium una vice visitare
qualemcumque Provinciam, in qua fundatio
fieret, existentem in Regno Novæ Hispaniæ,
Guatemala, Nicaragua, aliasque circumvici-
nas: Et casu, quo fundationes sequerentur in
Regno Peruano, vel in aliis Partibus remotiori-
bus, quod idem Generalis possit nominare visi-
tatores delegatos pro faciendâ tali visitatione
ad ea Loca tam distantia, ad quæ non de facili
potest personaliter se conferre, ut munus visi-
tationis adimpleat.

Qui, & a
quibus eli-
gendus Præ-
sidentis Cap-
ituli.

Septimo. Pariformiter pro progressu Reli-
gionis abolenda est illa coarctata circa electio-
nem Præsidentis Capituli, ubi injungitur, quod
talis Præsidentis esse debeat Frater Major Sancti
Hippolyti, dum ex hoc graves abusus orti sunt
tam circa Vocales, quam circa redditionem rati-
onis suæ administrationis ab illo faciendam ha-
bito respectu ad Dominium Præsidentiae, quod
in ipsius personam debet omnino cadere; Ideo-
que pro opportuno remedio tradatur facultas
Fratri Majori Generali, ejusdemque Consiliariis
pro electione Præsidentis per eos faciendâ triduo

ante celebrationem Capituli Generalis, & quod
electio cadat in personam, quæ non exerceat ul-
lum Officium, ex quo impedita remaneat reci-
tudo Præsidentiae; ac ulterius declaratur, quod
dictus Præsidentis non possit eligi in Generalem in
eo Capitulo, cui præsiderit, nisi in casu, quo esset
electus cum plenis omnium Vocalium suffragiis,
ac eorum nemine discrepante.

Quid, si Ge-
neralis gu-
bernare non
possit, vel
Generalatus
vacet.

Octavo. In Constitutionibus mandatur, quod
in casu diuturnæ infirmitatis, aut necessariæ ab-
sentiae Fratris Majoris Generalis possit iste subro-
gare Præsidentem, qui durante dicto impedi-
mento Congregationem regat, & gubernet, &
iste esse debeat primus Consiliarius; & in casu
obitus, aut depositionis illustret Fratris Majoris
Generalis, idemmet primus Consiliarius suc-
cedere debeat in gubernio illius pro toto eo
tempore, quod supererit ad celebrationem Ca-
pituli Generalis; At quia in expressis casibus illa
necessitas primi Consilarii non solum videtur
exosa, sed etiam inductiva Voti captandæ mor-
tis, ac dissensionum promotrix: ideo statuen-
dum venit in posterum, quod in casu necessariæ
absentiae, aut infirmitatis diuturnæ Generalis
nominet unum Commissarium Generalem, qui
ipsius nomine Religionem gubernet; In casu
vero mortis, depositionis, aut renunciationis
dicti Fratris Majoris Generalis, quod Gubernium
Religionis stet penes Diffinitorium, ita tamen,
quod primus Consiliarius debeat quam primum
convocare Vocales pro electione Vicarii Gene-
ralis, nisi tempus celebrationis Capituli Gene-
ralis sit valde proximum, qui Vicarius Generalis
sic electus gubernet Religionem usque ad tempus
Capituli Generalis.

Qui eligen-
dus in Secre-
tarium.
Preces Gene-
ralis pro con-
firmatione.

Nono. Declaratur etiam, quod Secretarius Ca-
pituli Generalis debeat eligi de numero Vocalium.

Cum autem, sicut eadem expositio subjunge-
bat, predictus Frater Major statuta, seu decre-
ta hujusmodi pro firmiori illius subsistentia,
& exactiori observatione Apostolicæ confirma-
tionis nostræ patrocinio communiri plurimum
desideret. Nos ipsius Majoris votis hac in re
quantum cum Domino possumus favorabiliter
annuere volentes eumque a quibusvis excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a
jure, vel ab homine quavis occasione, vel cau-
sa latis, si quibus quomodolibet innodatus exi-
stet, ad effectum presentium dumtaxat conse-
quendum harum serie absolventes, & absolutum
fore censentes, supplicationibus ejus nomine
Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de
Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Car-
dinalium negotiis, & consultationibus Episco-
porum, & Regularium, qui relatione dilecti
Filii Nostri Bernardi Mariæ ejusdem S. R. E. Pres-
byteri Cardinalis de Comitibus nuncupat, No-
stri secundum carnem fratris germani predictæ
Congregationis Charitatis apud Nos, & Sedem
Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem
Cardinalibus factam viderunt consilio Fraterni-
tati Tuæ per præsentem committimus, & man-
damus, ut veris existentibus narratis, audito
tamen prius Capitulo Generali supradictæ Con-
gregationis ad præsertorum statutorum confir-
mationem auctoritate Nostra Apostolica pro tuo
arbitrio, & prudentia procedas, juxta sequen-
tem modum, & additas declarationes, videli-
cet, quod primum ita tamen, ut vim habere
incipiat, postquam modernus Generalis, & qua-
tuor Consilarii ab Officio cessaverint. Ad se-
cundum sine præjudicio Religioforum, qui jam
in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut
statutum procedat quoad Religiosos in futurum
admittendos. Ad quartum sed non censeantur
privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti
fuere antequam ipsa Congregatio in Religionem
eligeretur. Ad septimum ita tamen, ut Præsi-

Confirmatio
relatorum
statutorum
cum nonnul-
lis declara-
tionibus.

dens in Capitulo, nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Clausula.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis Charitatis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate S. Jacobi de Leon de Caracas Indiarum Occident.

Erecta fuit Universitas in Civitate Guatimala ab Inn. XI. Const. ed. 1687. Jul. 18. P. 11. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas in Civitate Camerinenfi.

Dat. 19. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinas præsertim sacras.

Inscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusa regimini, meritis licet imparibus evecti, sacrarum, eisque ancillarum bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantie caligine mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promoveri, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem, temporalemque Christi fidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Collegii d. Civitatis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt venerabilis frater Modernus Episcopus & Governator Civitatis Sancti Jacobi de Leon de Caracas, quod Caracæ Populi sunt America Meridionalis in parte Australi Regni Peruvani versus Mare pacificum, & Regnum Chilense intra Montes, & Dominio Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici subfunt; in ea autem Regione dicta Civitas, & in illa magnificentium Collegium extructa reperiuntur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque notabilis est, novem Cathedræ in eo, & signanter Philosophiæ, Sacræ Theologiæ tam Scholasticæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis, ultra Cathedram Latinitatis, & Rhetoricæ, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, cura potissimum, & expensis ejusdem Episcopi erectæ existunt, magnæque propterea adest studentium concursus, itaut annis præteritis sexaginta sex in Matricula descripti fuerint, ut a Schola Rhetoricæ, ad illam Philosophiæ transfrent, secutaque vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rhetoricæ hujusmodi pro illa obtinenda undecim oppositores comparuerint.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, completo studiorum curriculo, illi, qui studuerunt, vel Lauream Doctoratus recipere nequeant, vel cum evidenti vitæ discrimine, & cum maxima impensa ad eam recipiendam, vel in Universitatem studii Generalis Sancti Dominici, aut Sanctæ Fidei accedere teneantur, proindeque ab ipsis Exponentibus eidem Philippo Regi supplicatio exhibita fuerit pro impetranda a Nobis facultate memoratum Collegium in Universitatem studii Generalis erigendi, ac Lauream doctoralem concedendi adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, itaut sic erigendæ Universitati Prælati, Canonici Cathedralis Ecclesiæ, Rector Collegii, & scientiarum in eo professores, cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, adungi valeant. Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere; & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui ad dubium eis propositum, an esset consilium Nobis præstandum pro præfata erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, necnon pro Gratia ut Prælati, & Cathedralis Canonici, ac Rector, & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Universitatem una cum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt, in casu &c. affirmative responderunt consilio, & attento, quod ejusmodi instantia ejusdem Philippi Regis nomine commendata fuit, Collegium Sancti Jacobi de Leon de Caracas in publicam Studii Generalis universitatem adinstar prædictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujusquam alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus, & ad eam sic erectam ut Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & scientiarum hujusmodi in eo professores cum retentione eorundem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium Universitatibus jam receperunt, ut præfertur, aggregari queant auctoritate, & tenore præfatis concedimus. Ac eidem universitati Studii Generalis, sic per præsentem erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, Libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus prædicta Universitas studii Generalis Sancti Dominici, illius Rector, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respectivo tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere. Rectori autem ipsius universitatis per præsentem erectæ, & institutæ pro tem-

Causæ erigendæ Universitatis, & preces Episcopi ac Governatoris.

Erectio d. Universitatis adinstar illius S. Dominici cum omnibus privilegiis.

pore existenti, ut illos, quos in eadem universitate per debitum tempus studuisse ac scientia, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabilem supradictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ consuetudinem promovere, solitaque graduum hujusmodi insignia eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eisdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum generalium facultates, sive scientias prædictas respectively alios docere, & interpretari de iis disputare, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respectively earundem tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentis Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respectively inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum.

Inn. XI. Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jan. 28., P. 4. præcipitur Cantus Gregorianus in Choro.

Dat. 22. Aug.
1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Iusta de causa instituta, & confirmata fuit hujusmodi alternativa inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ a sequentibus

Nuper pro parte dilectorum filiorum moderati Vicarii Generalis, Diffinitorum, & Fratrum Provinciarum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupat. Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositæ exposito, quod excrecentibus in diebus scissuris, & inordinationibus in Capitulis gene-

ralibus dicti Ordinis ob potentiam prævalentem unius ex partialitatibus, inter quas nempe Bæticæ, utriusque Castellæ, ac utriusque Siciliæ tres Provincias distinctas corpus integrum Religionis constituitur, adeo per continuata sexennia semper Vicarius Generalis de una factione in detrimentum distributive aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiæ, ut ad ultimum excidium per divisiones Religionem traherent, eaque de causa ad occurrendum his malis provide unanimi consilio in Capitulo Generali Anno 1696. celebrato ab omnibus Provinciis stabilius fuerat, ut alternatim per triennium ex tribus partialitatibus Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ Provinciarum hujusmodi Vicarius Generalis Ordinis prædicti eligeretur, ut ex particula actorum Capitularium habetur tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Decreta, & Statuta Capituli Generalis celebrati die 20. Decembris anni 1696. n. 10. Primo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, ut Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur; ita quod nullus ex Provincia cuius filius in hoc Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed jus subjecti eligibilis maneat in duabus aliis Provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Bætica, quæ prior est tempore, sit etiam prior in immediata dignitatis successione. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures; non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unum integrum sexennium tantum ad Bæticas, aliud ad Castellanas, & aliud tantum extendatur ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc Alternationem cum æquali honore, & fructu unaquæque Provincia possideat statutum etiam est, quod vacante quovis modo possibili Vicariatu Generali extra Capitulum tunc Provincialis Provinciæ, ex qua assumptus fuerat Vicarius Generalis, qui ab officio decessit, convocet quatuor diffinitores, & Procuratorem Generalem, necnon Exgenerales & Exprovinciales, & Exvicarios Provinciales, qui fuerint per biennium ejusdem tantum Provinciæ, qui omnes intra unius mensis spatium, & non ultra, vel quamprimum fuerit possibile eligant canonicè successorem Vicarii Generalis, ex eadem Provinciæ, qui universam Recollectionem gubernet, integrumque impleat sexennium a die electionis sui Prædecessoris computandum, & statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua Congregatione præsideat Provincialis convocans, qui in simili eventu Præses Generalis Religionis constituitur a Lege usque ad electionem futuram.

§. 2. Quæ quidem dispositio fuit pariter a Capitulo Generali coadunato de anno 1703. confirmata cum Decreto tenoris sequentis, videlicet - Secundo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia cuius filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed Jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Sicula maneat, cui de jure in Ca-

1. Statutum
Capituli an.
1696.

2. Statutum
Capituli an.
1703.

pitulo

pitulo Generali sequenti competit alternatio. -- Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Beticas, alius ad Castellæ, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

§. 3. Accedente postmodum alia confirmatione habita in Capitulo Generali de anno 1709. ex actis Capitularibus tenoris sequentis, videlicet -- Tertio statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant, & prædicti corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicarium Generalem servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad Dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed jus subiecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Castellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali sequenti competit Alternatio -- declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper restringendæ sint ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Beticas, alius ad Castellæ, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur; imo in eo in executionem Alternativæ electus remansit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, & postremo in Capitulo Generali habito de anno 1717. in executionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de Provincia Castellæ, & confirmata pariformiter exitit Vicarius Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris sequentis, videlicet -- A toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant & prædicti Corporis æqualia sunt membra Alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam -- Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Castellæ, alius ad Beticas, alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

§. 4. Et in eadem Expositione subjuncto, quod experientia plurium annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum extiterat, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace composita fuerat unicuique, quod suum erat per distributionem assignatum, omnesque Provincie, & onere, & honore perfruebantur, cumque penes idem Capitulum generale non solum de jure, sed etiam ex suprema hujus Sanctæ Sedis specifica confirmatione Constitutionum potestas condendi Statuta, & Leges resideat, quæ per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Constitutiones sint observandæ, ideoque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ne in posterum sic extinctæ factiones reviviscant, & aperiat via scissuris per Alternativam prædictam sublatis, sed futuris cum perpetuo remedio consulatur, Alternativam hujusmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus dispositam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio

Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Belluga, censuit, & decrevit, supra scriptam Alternativam esse approbandam, & confirmandam, prout præsentis Decreti vigore approbat, & confirmat. Romæ 10. Julii 1722. -- F. Cardinalis Pålutius -- F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

§. 5. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibilibet excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincie, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur Decreta Congregationis Episc. & Regul. super quarta Funerali, & ingressu Parochorum cum Stola & Cruce in Ecclesias Regularium.

De delatione Cadaverum ad Ecclesias Regularium vide hic laudatas, & Inn. XI. Const. ed. 1676. Dec. 2. P. 1. De quarta vero funerali vide Bened. XIII. Const. ed. 1725. Aprilis 28. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Manarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardina-

confirmatio-
ne alternati-
væ.

Præces Pro-
vinciarum.

Confirma-
tio relati De-
creti Cong-
regationis.

Clausula.

XXX.

Dat. 24. Aug.
1722. An. 2.

3. Statutum
Capituli ann.
1709.

4. Statu-
tum Capituli
anni 1717.

Causæ se-
quentis De-
creti.

Decretum
Congrega-
tionis pro

Decreta
præd. quæ
edita fuere
an. 1720. &
1721. pro
Parochis
contra Pa-
tres Minores
Strict. Ob-
serv. Civita-
tis Parmen.

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter sa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem praticaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. - Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, reuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursum ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, repropoita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Sux in Ponentem suscepto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutus. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Pa-
rochorum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmiter subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg. XIII. an. 1573. Feb. 20. Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. I. suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

XXXI.

Dat. 1. Janu.
1723. An. 2.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilino- rum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore, videlicet.

§. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet - Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius - Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilino- rum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, five Jubilei, tam sub augmento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domoibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsi Inquilinis, five subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilino- rum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilino- rum, ac malitias, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Camera Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsis augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilino- rum, & subinquilino- rum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut præfatur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Camera Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conductæ five subconductæ a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta for-

Decretum
præd., quo
jullis de cau-
sis præcipi-
tur.

Ne per an-
num antea,
& in ipso an-
no Sancto au-
geatur pen-
sio domus
conductæ.

Nec inquil-
inus, & sub-
inquilinus
expellatur
ante comple-
tam locatio-
nem, nisi ju-
ris ordine
servato.

mam

Completa vero locatio-
ne uterque
expelli pote-
rit, si Domi-
nus se obli-
gaverit sub
certis poenis
ad eam inha-
bitandam.

Poenæ in
contrave-
nientes Ju-
dices.

Causæ con-
firmationis
& ampliatio-

mam juris communis; finita vero locatione quocumque modo finiat, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit: tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, & sub poena amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum per annum inhabitando in ampliori forma Camera Apostolica cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit, etsi Dominus contraverit, statim in poenam prædictam incidat, que poena, si non intervenerit accusator pro medietate Fisco pro poena perjurii, pro alia vero Inquilino, vel subinquilino respectively in casu suo applicanda; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars poenæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur. Declarantes, quod Subinquilinus finita locatione sui auctoris quocumque modo finiat etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat; & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis nostri, & Camera Apostolica Decreti rogare præsumperit, ad poenam prædictam teneatur, & statim docto summarie per duos Testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eisdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum, tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidem Viarum per Camera Apostolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur; inhabentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus, tam Ecclesiasticis, quam secularibus, ne viso præsentis nostri & Camera Apostolica Decreto sub majoris excommunicationis, suspensionis a Divinis respectively, ac sub aliis arbitrii nostri, & successorum nostrorum poenis contra illius formam judicare, vel sententiarum audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, vel præsumat, sed omnia in præsentis Decreto contenta, toties quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsitan desuper facto, ceterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque, si fecus super his fiet, irritum, & inane declarantes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præsentis nostro, & Camera Apostolica Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujusmodi in Libris Camera Apostolica registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi ac publice vendi, transumptoque ejusdem impressio, manu unius ex Notariis Camera Apostolica subscripto tam in judicio, quam extra, indubitam fidem adhiberi volumus, & mandamus, Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate 1549. Indictione septima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Divina Providentia Pauli Papæ III. -- Guido Ascanius Cardinalis Camerarius -- Vifa -- Hieronymus Baren. Camera Apostolica Decanus -- Vifa -- Italius Gonzaga Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Antonius Bononien. Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Hieronymus Torcellanus Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Franciscus Soderinus Camera Apostolica Clericus, & Viarum Præses -- Vifa -- Antonius Florenus Camera Apostolica Clericus -- Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctissimum Dominum Nostrum magnis Inquilinorum querelis

perlatum est, Dominos Domorum suppositis fidei oblatoribus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur, idcirco idem Sanctissimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commissio, nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, seu Jubilæi, quandoque is Annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini inconducta Domo, vel apotheca movere velint, sive novi conducant sub poena in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quoruncumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens nostrum Decretum, & statutum in Libris ejusdem Camera registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dicta Camera Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eidem præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 20. Mensis Februarii 1573. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius -- Antonius Guida Auditor -- Andreas Martini.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, postea per san. me. Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diverforum Cardinalium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerariariorum Prædecessorum nostrorum, in actis Bronori, & Camera Apostolica Secretariorum respectively diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & prima Januarii 1698. respectively edita.

§. 2. Et volens modo Sanctissimus Dominus Noster Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. suorum Prædecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino servetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipsam confirmaremus, & observari mandaremus specialiter injunxit: Nos itaque mandata Apostolica, ut par est, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christi fidelium Animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud asserat incommodum, opportune provide, ac Prædecessorum Nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque tenore præsentium confir-

nis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recentis Decreti ad aliorum annum ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, si veteres discesserint.

Præd. Decretum, ejusque ampliatio quater confirmata fuere.

Causæ præsentis Confirmationis.

Confirmatio relati Decreti, ejusque ampliatio.

Clausula.

mamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Ac prædictis Inquiliinis, & Subinquiliinis Decretum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, & plenarie inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus eorumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus discernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictæ Cameræ Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adheretur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero prima Mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius. J. Amadorius olim de Laufredinis Auditor. Antonius Cajetanus Frosius Cameræ Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno quibus supra, prædictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curie Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curforem.

XXXII.

Eduntur Decreta pro restauranda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn. XII. Const. ed. 1697. Aug. 4. P. 8. confirmata sunt Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sep. 23. P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

Dat. 13. Maj
1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus imposuit superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiastica Disciplina in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servanda aut ubi opus fuerit restauranda, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda fordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem germinare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

§. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apo-

stolica Præful, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiastica Disciplina rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haudquaquam consentanea sensim in diversis inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepisse, iisque, ut opportunum remedium adhereret a Nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, ne dum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præful, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinae restaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua vaticana Constitutione statuere, decernere, & declarare.

§. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam ceteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, proptereaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonfuram adscribendos non nisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non secularis iudicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegerit: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonfuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos consiterit Literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

§. 3. Et tam in his, qui ad primam Tonfuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino fervetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui iudicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cuius utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonfura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omisam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonfura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ec-

Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introduci.

Ad primam Tonfuram admittantur si dumtaxat, quibus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ.

Nemo ad primam Tonfuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur.

clesiasticum

Exordium a sollicitudine servanda, ad restaurandam Ecclesiasticam disciplinam.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici,

clesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, non nisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diocesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt causa ediscendi Literarum scientiam in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbata, absentes reperiuntur.

Clerici in Seminario diebus tantum inferantur Ecclesiæ, & solis Processionibus generalibus interfiant.

§. 4. Cum autem Clerici, qui in Episcopaliibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantum festis Cathedrali, aliisque locis Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diocesium, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, in cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune providere valeant.

Promovendi ad sacros Ordines, quæ scientia polere debeant.

§. 5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima Mystra accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam polere scientia, quæ præditam viam salutis indicare aliis Christianis possint; Episcopi non nisi eos ex Clero tam sæculari, quam regulari ad sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint, ad eorum satis non sit illos qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratus erunt assumendi, idonei prius, per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendam ea, quæ seire omnibus necessariæ sunt ad salutem; quod quidem, ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

Ab Episcopo Beneficium ne ordinari potest sine Episcopi Domicilii testimonialibus super ejus scientia.

§. 6. Quod si Domicilium in una Diocesi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diocesi Beneficium hujusmodi situm est, Episcopus domicilii debeat eos, si in suam Diocesim reverturi sunt super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Literarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem felicis record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit - *Speculatores* obtinendarum: addito quoque competente idoneitatis testimonio in iisdem Literis: neque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, nisi juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subiecti sint, ad Ordines promoveri, sicque secus fiat Ordinatus quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione

quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus poenis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio insignendis uterque subjaceat.

§. 7. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diocesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diocesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus sufficientiam hujusmodi præsumendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad sacros Ordines erigentem in loco prædicti Beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

§. 8. Porro ad factam, rectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quam quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morem exhibeant innocentem, quæ Sanctitati suscepti Instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis; statuimus propterea, atque decernimus, quod, si qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione eos Privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubent. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi vero reperiuntur Clerici Capellani, vel Beneficia cujuscumque etiam redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat solius, quam ædificet, vel Concubinarii, aut sceneratores, vel ebrietati, ludivæ alearum dediti, vel fatores rixarum, vel negotiatores, vel armagastantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica immunitate in fraudem tributorum, & vestigialium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel qui detum similia, aut majora crimina patrant, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad poenas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri & a Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Capellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio a Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus propositis, procedant, memores seipos neglectæ subditorum emendationis condignas Deo vindicæ poenas persoluturos.

§. 9. Sed & cum Persona Ecclesiastica nunquam satis in obsequio supremo Numini exhiben-

Et Beneficium debet esse congruum juxta Taxam, vel consuetudinem loci domicilii.

Quibus poenis subjiciendi Clerici in habitu, & Tonsura non incedentes, vel suo muneri non satisficientes, vel vetita a Sacris Canonibus patrantes.

Clerici omnes in suis Ecclesiis in-

duant superpelliceum, & Ecclesiasticis collationibus inter sint.

Beneficia, & Capellaniis: ne certo proventu supprimantur, quæ vero habent minorem tertiam congruam partem conferantur sine prima Tonfura.

Curam animarum gerentes saltem festis diebus populum erudire debent per se, per alios vero si idonei non sint, sed eorum expensis.

dis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in plebibus Hispaniarum Diocæsis vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebrata, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diocæsum, in quibus mos ille institutus hætenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper fatagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientie forum concernentibus, & super ritibus, ac ceremoniis sacris interfint.

§. 10. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellaniis etiam de jure patronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo, ut non ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruam pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessaria ascendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam congruam partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonfuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatum jura, quantum fieri possit, salva remaneant, liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellaniis nominare, non tamen veluti ad Beneficia Ecclesiastica requirentia nominandis primam Tonfuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati tametsi primam Tonfuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus injuncta.

§. 11. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pacere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christiani ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ Legis præcepta, Fideique dogmata, puerosque ejusdem fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem prævæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstare necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicietis fruatur, districte præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem Archie-

episcopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent; & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi vere idoneos ad memorata Officia per seipsos adimplenda conferentur.

§. 12. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat; declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Pii unitæ sint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem statutur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum nec minori, quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis Juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

§. 13. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita reddituum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, seu Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint; poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneris idoneos censuerint auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis præditi noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præsumendo alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos liberè spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitiō executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

§. 14. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur; sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum distantiam sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant, tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra eandem Parochias destinare alias Ecclesias in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrant, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novaque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere assignata

Explicantur verba Constitutionis Pii V. Vicariorum perpetuorum portio.

Qui, & a quibus eligendi Vicarii temporarii, necnon quæ portio iis assignanda.

Constituatur Ecclesiæ Vicariæ, vel novæ Parochiæ.

ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

§. 15. Cum ad præscriptum quoque Tridentinae Synodi Episcopus is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipue omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo iuste hujusmodi præminentiae, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

§. 16. Præterea, ut Claustralis quoque disciplinae vigor illibere permaneat, Pontificiae nostrae sollicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires reddituum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicae Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuncio per presentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domo, tam Virorum, quam Mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Donorum, vel ex consuetis elemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustentari.

§. 17. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a piæ mem. Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium quam ad Episcopum Diocesenum literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diocesanus a Diocesi abesse, vel Ordinationes non esse habiturus, quo etiam casu in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diocesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus: exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per presentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso agrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statuti a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diocesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, ac presente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diocesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab eisdem Episcopis denuntietur, se Ordinationes esse habituros, adeo quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diocesenum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibi que id-

circo licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis a suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa sunt.

§. 18. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcussè observari curent, quæ circa sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinae Synodi, quam in Constitutione similis memoriae Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii anni Millefimi quingentesimi septuagesimi quinti provide ordinata sunt.

§. 19. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse penitentiae Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragatur. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni Millefimi septingentesimi expeditas Literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Penitentes degunt, & Confessores eligunt, etiam si ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiam si Penitentes Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respectivè exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso Jure suspensos esse; Nos eandem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio Privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in qua Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatu renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperitur, sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diocesi exerceat approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo Casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obteuta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

§. 20. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tamen si eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diocesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

§. 21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum superiores Regulares quoad Monasteria ipsi subjecta to-

Episcopi invigilent in Monialium clausuram.

Confessarii approbandi omnino sunt ab Episcopis Diocesanis.

Etiam si sint Regulares respectu Monialium sibi subjectarum.

Qui, & quoties deputandi in Confessoribus Extraordinariis Monialium.

Ubiq; & semper concedendos Episcopis primas.

Religiosarum personarum numerus cor. respondeat Domo un. redditibus.

Ad quem Episcopum dirigendæ Literæ dimissoriales Religiosorum promovendorum Et Episcopi per se conferant Ordines.

ries prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diverſi Ordinis Professore: in his Casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quoque titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Episcopi observare faciãt Cæremoniale Rituale, & Rubricas.

§. 22. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irreperſerint, studeant omnino removere. Et si adversus ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constituta sunt, diligenter incumbant, nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Item Sess. 22. de celebratione Missarum.

§. 23. Sedulo pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsitan, tam quoad Ecclesiasticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum Sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo decreto ipsis Indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in devolutivo super quocumque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Necnon Decretum Clem. XI. de Missa in privatis Oratoriis, ac Altare portatili.

§. 24. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii, a recolenda memor. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1704. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statuta etiam in Regnis Hispaniarum ferventur, idemque Decretum in suis respectivè Diocæsibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione ne in privatis Regularium Cellis, sive Cubiculis erigatur Altare pro re sacra ibidem facienda, & contra quoscumque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, seu celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione Visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a Domo propria ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena Domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Abolentur omnia Privilegia relativa contraria.

§. 25. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, cumque in Capitulo 25. amplissime derogetur omnibus contrariis Privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus vel Præscriptionibus, etiam immemorabilibus;

sciãnt omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto Capitulo continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis superioribus Capitibus ejusdem Sessionis constituta sunt.

§. 26. Ad hæc ut recta in Judiciis ratio servetur præcipimus, quod ubi in Causis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio, hoc est non ad ullius querelam, sive accusationem, si ab eorundem Ordinariorum sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit: tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes poenam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fideles Tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ, & respectivè etiam Curia Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quinimo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, proinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Quæ ratio servanda in judiciis Criminalibus.

§. 27. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones, satis provisum fuerit per Constitutionem piæ memor. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri in Capit. Romana, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata; ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis memor. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statutum, diligentissime per omnes iis comprehensus observetur in Causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum: quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quædam inhibitiones nuncupata temporarias penitus excluso.

Item in Appellationibus, & Inhibitionibus.

§. 28. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Causis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus felic. record. Innocentii IV., Alexandri IV. Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, sub penis ibidem contentis, quas præsentis nostræ Constitutione innovamus, & confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis Literas suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Necnon in Causis Civilibus.

§. 29. Enixè denique, & ex intimo Paterni cordis Nostri sensu omnes e Religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exactè, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio posthac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, & declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante præ-

Decreta omnia Concilii Tridentini. inviolabiliter observentur.

dicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obtinere non posse ullum statutum, vel concordiam quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfata consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in iudicatum transferit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recurso in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tanquam Executoribus in præsentium nostrarum Literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi, ac declarandi eandem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cærimoniale Episcoporum, & Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerferit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem, nec ullus recursus ad eandem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero Declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit; statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censi debeat.

Clausula.

§. 30. Decernentes pariter easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfate Nuncios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutum, & Societatum etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Con-

ventibus, Ecclesiis, & Locis prædictis, illorumque respective superioribus, aliisque quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam Motu, scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & inferis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profusus fides, tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum de Observ., & Reformat. in perenne grati eorumdem in Sanctitatem S. animi testimonium.

XXXIII.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 3. Junii
1723. An. 3.

EX injuncti Nobis Divinitus pastoralis officii debito, illa, quæ a Christi fidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Regularis Disciplinæ jugo mancipatis uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentibus, pro unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennet, libenter Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, roboramus.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Generalis, & Diffinitores, etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi alique ejusdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali novissime in Conventu S. Mariæ de Araceli Almæ Urbis nostræ celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternæ charitatis affectum, quo universum Ordinem prædictum in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam religionem, & hanc S. Sedem meritis fulgentem præfate gentis nostræ, plurimumque de sanguine, & familia Nostra Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrarum, qui eundem Ordinem, illiusque fratres plurimi semper fecerunt more, & instituto complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificia Nostræ benevolentia argumenta, quæ eis, vel maxime

A Summis Pontificibus de Comiribus plurimi semper factus est Ordo Minorum, & ab hoc Pontifice præsentia decoratum fuit Capitulum Gen.